

Sygn. akt II K 1131/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2022r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zbigniew Krzyżanowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Czech

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 23.08.2021r, 3.02.2022r., 11.07.2022 i 28.07.2022 roku sprawy karnej

J. R.

s. E. i M. zd. Ś., ur.(...)w W., obywatelstwa polskiego, niekaranego

oskarżonego o to, że:

W dniu 17 listopada 2020r. w G. przy ul. (...) znieważył T. R. (1) nazywając go „ (...), (...) i (...)” a następnie uderzył go dwukrotnie ręką w twarz naruszając jego nietykalność cielesną.

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk i art. 216 § 1 kk w zz. z art. 11 § 2 kk

o r z e k Ł:

I. Oskarżonego **J. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu to jest przestępstwa z art. 217 § 1 kk i art. 216 § 1 kk w zz. z art. 11 § 2 kk i za czyn ten po myśli art. 11 § 3 kk i na mocy art. 217 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społecznej w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin.

II. Zasądza od oskarżonego **J. R.** na rzecz oskarżyciela prywatnego T. R. (1) poniesione przez niego koszty procesu w postaci zwrotu zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania – 300 zł (trzysta złotych) oraz kwotę 2.402,60 zł (dwa tysiące czterysta dwa złote 60/100) tytułem poniesionych kosztów zastępstwa procesowego.

III. Zwalnia oskarżonego od opłat sądowych.

II K 1131/20

UZASADNIENIE

Oskarżony J. R. ma wykształcenie podstawowe i z zawodu jest operatorem koparki i aktualnie jest na emeryturze z zarobkiem ok. 2 300 zł. Był dotąd karany za wykroczenia, przestępstw nie popełniał.

(dowód: karta karna – k.34-35, wywiad kuratora – k.23-24, odpis wyroku -k. 52)

Od wielu lat oskarżony pozostaje w konflikcie ze swoimi sąsiadami w miejscu zamieszkania a powodem jest piwnica. W dniu 17 listopada 2020 roku do mieszkania Z. R. przyszedł jego syn T., który miał jechać do G.. Z. R. postanowił udać się do piwnicy po sok. W piwnicy zastał swojego sąsiada J. R.. Doszło pomiędzy nimi do rozmowy oraz oskarżony kopnął w drzwi od piwnicy. Z. R. wówczas wybiegł z piwnicy na klatkę schodową i przez domofon wezwał na pomoc syna.

(dowód : zeznania św. Z. R. - k.44).

T. R. (1) niezwłocznie zbiegł po schodach i zauważył stojących przed blokiem swojego ojca i oskarżonego. Zorientował się, że oskarżony używa słów wulgarnych i obraźliwych. Oskarżony widząc T. zapytał „czy to jakiś obrońca” i następnie zaczął obrażać przybyłego kwestionując jego wykształcenie, nazywając go matolem i złodziejem. Z. R. chciał przekazać butelkę z sokiem synowi, lecz wówczas oskarżony wytrącił ją z rąk. Butelka upadła i rozbiła się. Oskarżony wówczas skierował swoją słowną agresję na T. R. (1) obrażając go i nazywając „(...)” jednocześnie wymachując rękoma. Następnie uderzył pięścią w twarz T. a po chwili w policzek. Pokrzywdzony oświadczył, że dzwoni na policję. Oskarżony wówczas odszedł do swojego mieszkania.

(dowód : zeznania św. Z. R.- k.48v, T. R.- k. 48v-49)

Przybyli na miejsce policjanci ustalili, że doszło do sąsiedzkiego konfliktu w trakcie którego został uderzony T. R. (1), który miał opuchniętą wargę. Policjanci pouczyli pokrzywdzonego o procedurach i ewentualnym skorzystaniu z pomocy lekarskiej i sporządzili stosowne wpisy w swoich notatnikach.

(dowód : zeznania św. Ł. H.-k.53v, kserokopie notatników k. 38-41).

Oskarżony J. R. od samego początku postępowania nie przyznał się do winy oraz do popełnienia zarzucanego mu czynu i przed Sądem złożył chaotyczne wyjaśnienia eksponując zaistniały konflikt z sąsiadem Z. R.. Co do zdarzenia twierdził, że to on był pokrzywdzonym a obaj sąsiedzi agresywni i został kopnięty jego pies. Podał także, że to pokrzywdzony go uderzył a on się tylko bronił. Podał, że faktycznie „doszło do dyskusji” i nazwał pokrzywdzonego „(...)”.

Wyjaśnienia oskarżonego wyjątkowo niespójne i chaotyczne Sąd uznał za przyjętą linię obrony skierowaną na wykazanie własnej niewinności i chęć uniknięcia odpowiedzialności za zaistniałą sytuację. Sąd w takiej sytuacji całkowicie dał wiarę słuchanym świadkom co do przedstawionych przez nich okoliczności faktycznych uwzględniając fakt, że ich zeznania były spójne, wzajemnie uzupełniające się i oddawały rzeczywisty przebieg zdarzenia oraz dynamicznie dziejącym się czynnościom oskarżonego a ponadto ich zeznania bardziej dotyczyły naświetlenia sytuacji i relacji panujących pomiędzy skonfliktowanymi stronami. W tym zakresie zeznania obu słuchanych świadków te nie budzą wątpliwości i znajdują potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach .

Bez cienia wątpliwości należy stwierdzić, że oskarżony wyczerpał znamiona przedmiotowe przestępstwa z art. 216§1 kk i art. 217§1 kk.

Zdaniem Sądu kara ograniczenia wolności wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do stopnia jego winy, społecznej szkodliwości czynu oraz bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

Obligatoryjnie orzeczono o zwrocie oskarżycielowi prywatnemu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego oraz zwrotu zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa.